

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 249

гр. Благоевград, 03.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

като разглежда докладваното от Надя Узунова Търговско дело № 20221200900005 по описа за 2022 година

„С.О.П.“, ЕООД е ищец по настоящото дело като сочи, че е обявено в несъстоятелност с решение по т.д. 24/21 г. по описа на БлОС по молба на „КТБ“ , АД, който е ответник по настоящото дело.

Сочи още, че ответникът **** е предявил вземания пред съда по несъстоятелността, които са приети от синдика, като съдът по несъстоятелността е оставил без уважение възражението на несъстоятелния длъжник срещу приемането им. Всички приети вземания, за които е предявен настоящия иск възлизат в общ размер на 89 007 094,11 лв. Тъй като приетите вземания са с основание 11 бр. договори за банкови кредити сключени между **** и „В.О.П.“, ООД/н/, ищецът „С.О.П.“, ЕООД /н/ счита, че не е отговорен за поетите в тях задължения от „В.О.П.“, ООД/н/.

И тъй като е образувано т.дело под № 76*20 г. по описа на БлОС по иск на „В.О.П.“, ООД/н/ срещу **** /н/ по реда на чл. 694, ал. 1 от ТЗ за същите вземания, ищецът прави искане за спиране на настоящото производство до приключване на т.д. 76/20 г.

БлОС счита искането за основателно.

Видно от становищата на страните е, че отговорността за приетите вземания, които „С.О.П.“, ЕООД/н/ в настоящото дело оспорва произтича в случай, че се установи съществуването на тези вземания на ****/н/ спрямо „В.О.П.“, ООД/н/ и дали за тях следва да отговоря и „С.О.П.“, ЕООД/н/, наред с „В.О.П.“, ООД/н/ т.е. дали носят солидарно отговорността за погасяването им.

Спорът по настоящото дело се свежда основно дали по Договорите сключени с **** преди преобразуването на „В.О.П.“, ООД при което преобразуване чрез отделяне е учредено „С.О.П.“, ЕООД, съобразно чл. 263л, ал. 1 ТЗ следва да отговоря солидарно за стари задължения на преобразуваното дружество и дали отговорността следва да е до

размера на придобитото имущество от дружеството при отделянето му.

Според чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, съдът спира производството, когато в същия или друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. В случая с оглед изложеното тези предпоставки са налице. Съдът счита, че решението по т. д. 76/20 г. по описа на БлОС е от значение за законосъобразното решаване на настоящото дело, тъй като решението по т.д. 76/20 г. ще установи със СПН дали **** има вземания по договори за кредити от „В.О.П.“, ООД/н/ , което е една измежду предпоставките от значение за преценка основателността на настоящия иск. Видно от сл. извършената справка и при срв. петитумите на исковите молби по двете дела, което страните и не оспорват е, че т.д. 76/20 г. е образувано по иск по реда на чл. 694, ал. 1 от ТЗ, предявен от „В.О.П.“, ООД/н/ срещу КТБ за установяване несъществуването на вземанията, които са предмет и на настоящото дело. Това са вземанията за 9 022 351, 79 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 09.01.2007 г. и 14 бр. анекси към него; за 12 458 873,83 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 07.03.2008 г. и 16 бр. анекси към него; за 495 830,95 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 28.05.2008 г. и 10 бр. анекси към него; за 2 682 157,01 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 31.08.2009 г. и 6 бр. анекси към него; за 3 621 009,53 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 20.11.2009 г. и 4 бр. анекси към него; за 6 198 994,53 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 17.12.2009 г. и 5 бр. анекси към него; за 3 550 387,19 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 26.10.2010 г. и 5 бр. анекси към него; за 28 661 9436,95 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 22.08.2012 г. и 5 бр. анекси към него; и за 7 985 482,33 лв. – главница, лихви, неустойки и разноски по договор за банков кредит от 09.07.2007 г. и 14 бр. анекси към него;

По отношение на вземането в размер на 1 557 лв. – разноски в производството по несъстоятелност, БлОС счита, че производството следва да се прекрати. От уреждащите в ГПК норми за разноски - чл. 79, чл. 81 и чл. 248 от ГПК - следва, че разноските по конкретното дело се разглеждат в рамките на самото дело и не могат да са предмет на други дела. Следователно е недопустимо в производството по реда на чл. 694 ТЗ да се разглеждат вземания за разноски, направени в производството по несъстоятелността. За недопустимата претенция ищецът дължи държавна в размер на 62,28 лв.

Водим от изложеното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, БлОС

ОПРЕДЕЛИ:

Прекратява настоящото производство по отношение на претенцията за установяване недължимостта на вземането за разноски, направени в производството по несъстоятелност за сумата от 1557 лв.

Спира т.д. 5/2022 г. по описа на БлОС до приключване на т.д. 76 по описа за 2020

г. на БлОС с влязъл в сила съдебен акт.

Осъжда „С.О.П. , с ЕИК **** да заплати по сметка на БлОС държавна такса в размер на 62,80 лв.

Определението може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____